

तम् । द्विजातिकर्मे श्रौतमग्निहोत्रादि स्थासंमरकादि
प्रायश्चित्ततदङ्गजपादिव्यतिरिक्तं तेभ्यो हानिरनधि-
कारः इति द्विजातिपहृषं प्राधान्यार्थं श्रुद्ध्यापि
वाक्यान्तरेण पातित्वाभिधानात् । इह लोके तावत्
यातिव्यलक्षणमिति परलोके चासिद्धिः पातककर्म-
पतिवन्मात् सपातसुलतफलानिष्पत्तिः नरकं वा
सूतकादिव्याहृत्यर्थमिदम् । द्विजातिकर्मानधिकारश्च म-
हापातके श्रूयते यथा देवद्वयः “पञ्चैतानि महापात-
कानि कृत्वा ब्राह्मणः शङ्कितुमाश्वो नातुपाशोऽ-
भिशक्तः सर्वकर्मवर्जितः पतिततमो भवति” । महा-
पातक्यधिकारे मनुः “अथमप्याह्लासंभोज्या अवि-
वाह्या ह्यपाठिनः । श्वरेयुः पृथिवीं दीनाः सर्वधर्म-
वह्निष्कृताः” । अतो महापातकेषु द्विजातिकर्मान-
धिकारः तद्विहितदादशवार्तिकप्रायश्चित्तापनेयत्वादति-
पातकानुपातकयोरपि । अतो दादशवार्तिकप्रायश्चित्ता-
पनेयाहं पापं पतनम् । अर्हता च सामान्यबोधितत्वं
तत्र स्त्रीत्वादिनाऽसम्पूर्णतुष्टानेऽप्यस्यैव कृत्वै
दवावघातस्य । अथ वा द्विजातिकर्मानधिकारापादकं
पापं पतनम् अनधिकारश्च महापातके श्रुतएव अनुपा-
तकेऽपि तत्समत्वात् सपपातकादौ च कश्चित् पततीति
श्रुतेः अतिपातके ततो मुखत्वात् लभ्यते । यदा महापा-
तकानपहृष्टं पापं पतनम् अनुपातकस्य तत्समत्वात्
सपपातकादिः कश्चित् पततीत्यभिधानात् अनपकर्षएव,
असज्जनब्राह्मणीगमने पतनपाताश्रुत्यतिश्रवणादनप-
कर्षएव । अतएव “सद्यः पतति मांसेनेति” श्रुद्धान्वेदी
पतत्वत्वे”रित्यादिसमुच्चनं निन्दार्थम् ।
इत्युच्यते “अधर्मं यः परित्यज्य परधर्मं समानयेत् ।
अनापदि स विद्विजः पतितः परिकीर्तितः” मार्क० पु०
आण्डालान्यादिस्त्रीगमनादिकसभ्याघकृतं पातित्य-
कारणम् “आण्डालान्यस्त्रियो गत्वा भूक्षा च प्रतिगृह्य
च । पतत्वज्ञानतो विद्रो ज्ञानाह्वास्यं तु गच्छति”
मत्स्यपु० अन्योन्यपि कतिचित् कर्माणि पतितानामिव
दाहनिषेधप्रयोजकान्युक्तानि शु० त० ब्रह्मपु० “गरा-
न्निविशदात्रैव पापयुक्ताः क्रूरबुद्धयः । क्रोधात् प्रायं
विषं वज्रं शस्त्रसद्वन्धनं जलम् । गिरिहृत्
प्रपातश्च ये कुर्वन्ति नराधमाः, कुशिलपत्नीविनधैव
स्त्रिणाचङ्कारकारिणः” तथा “ब्रह्मदण्डपुङ्गवा ये च ये च
ये ब्राह्मणैर्हताः । महापातकिनो ये च प्रतितास्तै प्रकी-

र्तिताः । पतितानां न दाहः स्नात्तान्येष्टिर्नाश्विषे-
चयः । न चाश्रुपातः पिण्डो वा कार्यं आह्लादिकं
क्षचित्” शु० त० ब्रह्मपु० । तेषां संसर्गनिषेधो यथा
“आश्रुनाश्वयनाश्चैकभोजनात् सधनादिषु । संवत्सरेण
यतति पतितेन सहाचरन्” वराहपु० “पतितैः संप्र-
युक्तानामिमां यदणुत निष्कृतिम् । संवत्सरेण पतति
पतितेन सहाचरन् । याजनाध्यापनाद्यौनाद्यान
पानाशनासनाठ । यो येन पतितेनैव संसर्गं याति
मानवः । स तस्मै व व्रतं कुर्यात् संसर्गस्य विशुद्धये”
तत्र पादोनं प्रायश्चित्तमिति तत्र स्थितम् । “पतितलोदकं
कार्यं सपिण्डैर्ब्राह्मणैः सह । निन्दितेऽहनि सावाहरे
चातिभिर्भुज्यमानो । दासो नटमपि पृथं पर्यस्येत्
मेतवत् सदा । अहोरात्रसपासीनं नाशौचं ब्राह्मणैः
सह । निवर्त्तयेत्सस्नात्तु सम्भाषणसहासनम्” मातृस्य
२०।१५० । “पतिता गुरवस्नात्वा न तु माता कदाचन ।
गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी” मत्स्यपु० ।

पतित्वन न० यौवने ऋ० १०।४०६ भाष्ये दृश्यम् ।

पतिदेवता स्त्री पतिरेव देवता यस्याः । पतिव्रतायाम् ।
पतिदेवताऽप्यत्र । [रिण्याम् ।

पतिद्विष् स्त्री पत्ये द्वेष्टि द्विष्-किप् ४त० । पत्ये द्वेषका-
पतिमती स्त्री पति+अस्तप्रथे मत्प् डीप् । स्नामिशुक्तायां
भूयादौ ।

पतिलीक पु० पतिभोग्यो लोकाः स्वर्गादिः शा० त० । पत्या-
सहस्रमांशरणेन प्राप्ते स्वर्गादिलोके मनुः ४।१५६

पतिव्रती स्त्री पति+अस्तप्रथे मत्प् नि० सपवायां मस्य वः
नुक् च । समर्त्तकायां स्त्रियाम् अमरः । तद्विज्ञायन्तु
पतिमतीत्येव हि० को० ।

पतिवेदन पु० पतिं वेदयति विद्-लाभे णिच्-ल्यु । पति-
प्रापके महादेवे “तद्रूपकं यजामहे सुगन्धिं पतिवेद-
नम्” यजु० १।६०

पतिव्रता स्त्री पतिव्रतमिव नियतोपास्यत्वात् यस्याः ।
साध्यां स्त्रियाम् अमरः तद्वर्मांश्च कार्या० च० ४च०
उक्ता यथा

“पतिव्रतेयं कल्याणी कोपासृष्टा सधर्मिणी । तवा-
ङ्गजायया तुल्या यत्कथा पुण्यकारिणी । पतिव्रता-
स्वस्वत्या सावित्प्राप्यतुष्टयया । शाश्वत्यया च
सत्या च लज्जया च शतरूपया । मेनया च सुनीत्या
च मन्त्रया स्नाहया तथा । तथैषा वर्ण्यते श्रेष्ठा न